

зываютъ: Той се заклѣ, че неще никѣга да отрѣче единъ талеръ,konto и да му попроси. *П. 24.* Ако ми отрече, свършено е за мене; азъ ще се отрвѣмъ отъ живота (*s'il me refuse, c'est fait de moi, je me délivrerai de la vie*). *Т. 68, 12.* Отвѣчу, отвѣчаю: Бѣднѣй търговецъ като видѣлъ вече, дѣто нѣма отърване и че онзи страшенъ змѣй ще го заколи непременно, заплакалъ и жално му продумалъ... А вѣдѣтъ му отрѣче: ако бы да тѣ пуснѣ да си ютидешъ, отъ вещь си не връщашъ. *Х. I, 39, 3.* окончу рѣчь: Още рече Камилла не отрече, Хаберъ си краю доиде. (*Camilla parlait encore, Et voilà une nouvelle arrive*). *В. 4.* Още добръ ни отrekli Дѣ си доиде младъ Александрия. *Д. 8, 4, 8—9.* **Отрѣкѣмъ са** **Отрѣчамъ са** *1)* откажусь, отказываюсь: Първата крапка е вече направена. А какво тогазы, ако потреба да се отричемъ. *Э. П. 51, 2)* отрѣкусь, отрекаюсь: Азъ си бѣхъ отрѣкълъ отъ родинѣ. *Р. 84.* **Отрѣчане** с. с. отречение: Достоинство-то на една майка майка са състои въ едно свършено отричане отъ себе си. *Л. Д. 1875 р. 710*

Отренка с. ж. **Кърна отренка**, носовой платокъ: Ти носиш калнак самурен, Азъ носѣ кърна отренка. (*Moi je porte un mouchoir*). *Д. 47, 25—26.*

Отрѣпка с. ж. **трѣпка**: Послѣ хлѣба изваждатъ и къту го убирѣ шкътъ съ утрѣпка отъ пещела, устрѣгватъ го съ огрибкъ на около по крайща, дѣ е загорѣлъ. *П. 36.* И тогава захванаха да му висѣтъ краката надолу, като нѣкои отрѣпки. *Х. II, 74.*

Отренувамъ (*Макед.*) *гл. дѣл.* отвизываю: Прау таргатъ долна конушница, Своя кони отъ тамо отренуеъ, На Марко'а кони отвързуеъ. *М. 101.*

Отрѣвка с. м. **тряпка**. *Бол.*

Отрѣгнѣ са *гл. св.* **Отрѣгамъ са** **Отрѣгнувамъ са** *гл. дѣл.* **отрѣгну**, **отрѣгаю**. *Д.*

Отрѣнѣ *гл. св.* **Отрѣнвамъ** *гл. дѣл.* **отрѣю**, **отрѣваю**: Азъ да земемъ да копаемъ на глабоко въ нѣкой баиръ, та отрѣнемъ отгорѣ вещи кѣтъ прѣстъ, нѣ има да стигнемъ най-сѣтнѣ до каменити стѣны които сѣ были покриты съ ископанѣ-тѣ прѣстъ. *Л. Д. 1872 р. 233.*

Отрицателенъ *пр.* отрицательный. *Бол.*

Отрѣнѣ *гл. св.* **Отрѣвамъ** *гл. дѣл.* **отрѣотру**, **отрѣираю**, **отрѣотру**, **отрѣираю**, **протру**, **протираю** (глаза): Извади била марама Та си кървите отрила. *М. 130.* Кундонъ, като ѝ отры слызѣтъ, лукаво са усмихнѣ. *Т. 118.* Азъ станахъ разсърденъ дѣто ма събуждатъ отрикъ си смиливитѣ очи. *Л. Д. 1875 р. 138.* **Отрѣнѣ са** **Отрѣвамъ са** **отруеъ**, **утираюся**: Дѣ вицата не позволява ни на едно момче да са отрне съ нейната прѣстѣлка, защото въ такавъ случай то нѣма да ѣ обича. *Э. 88.*